

Pravednici će živjeti od vjere

Živi li pravednik 'na vjeri' ili 'živi na svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta'? Krist je vjera koja se trebala očitovati (Gal 3,24), utjelovljeni glagol, dakle, pravednik će živjeti po Kristu (Rim 10,8). Svatko tko je uskrsnuo s Kristom je zato što živi od vjere, a prorok Habakuk svjedoči da su oni koji žive od vjere pravedni.

Pravednici će živjeti od vjere

“Ali onome tko ne vježba, ali vjeruje u onoga koji opravdava zle, njegova se vjera računa kao pravednost” (Rim 4,5)

Uvod

Izlaganje apostola Pavla zapanjujuće je kad to kaže “Bog opravdava zle” (Rim 4,5). Na temelju čega Bog opravdava zle? Kako Bog, budući pravedan, može proglasiti nepravednom pravednost? Kako to učiniti bez ugrožavanja vlastite pravde? Kad bi Bog rekao: “... Neću opravdati zle” (Izlazak 23: 7), kako apostol pogana može tvrditi da Bog opravdava zle?

Milost i vjera

Odgovor je jednostavan: Bog opravdava (slobodno) grešnike svojom divnom milošću! Iako je odgovor jednostavan, ostaje pitanje: kako On to čini? Odgovor je također jednostavan:

vjerom „... da nas vodi k Kristu da se opravdamo vjerom“ (Gal 3,24).

Osim što Bog opravdava zle, sigurno je da se čovjek opravdava vjerom „Stoga, opravdani vjerom, imamo mir s Bogom po našem Gospodinu Isusu Kristu; pri čemu također imamo pristup putem vjere u ovu milost u kojoj stojimo; i hvalimo se u nadi u slavu Božju “(Rim 5,1-2).

Opravdava li Bog zbog povjerenja koje mu čovjek ukazuje? Je li čovjekovo uvjerenje bilo opravdavajući entitet? Odgovor se nalazi u Rimljanima 1, stihovi 16 i 17: „Jer se ne sramim (Kristova evanđelja), jer je to (Božja snaga) za spasenje svakoga tko vjeruje; prvo od Židova, a također i od Grka. Jer (u njemu se Božja pravednost otkriva iz vjere u vjeru), kao što je napisano: A pravednik će živjeti od vjere “(Rim 1,16-17).

Iako u Starom zavjetu, Bog u više navrata govori izraelskim sucima da trebaju opravdati pravednike i osuditi zle, te izjaviti o sebi: “... Neću opravdati zle” (Izlazak 23: 7), apostol Pavao koristi Habakuka koji kaže: ‘Pravednici će živjeti od vjere’, pokazujući da Bog opravdava zle!

Bog opravdava čovjeka po Kristu

Kroz zapažanje apostola Pavla o Habakuku, vidljivo je da se vjera ne odnosi na čovjekovo povjerenje, već na Krista, vjeru koja se trebala očitovati „Ali prije nego što je došla vjera, bili smo držani zakona i zatvoreni za onu vjeru koja se trebala očitovati“ (Gal 3,23).

Koja bi se vjera očitovala? Kristovo evanđelje, koje je Božja snaga, jest vjera koja se očituje ljudima. Evanđelje je vjera kojoj kršćani trebaju težiti (Jd1: 3). Evanđeoska poruka je propovijedanje vjere (Gal 3: 2, 5). Evanđelje je vjera kroz koju se otkrila milost „Jer milošću ste spašeni vjerom; a ovo ne dolazi od vas, to je (dar od Boga “) (Ef 2,8).

Evandjelje nije proizašlo ni od jednog čovjeka, ali je Božji dar „Ako znate dar Božji i onoga tko vas moli: dajte mi piti, vi biste njega zamolili, a on bi vam dao žive vode “(Ivan 4:10).

Krist je dar Božji, tema propovijedanja vjere, kroz koju čovjek ima pristup ovoj milosti. Stoga, kada Biblija kaže da je bez vjere nemoguće ugoditi Bogu, mora se reći da je vjera koja ugađa Bogu Krist, treba otkriti vjeru, a ne, kako mnogi misle, da je to čovjekovo povjerenje (Heb 11,6).

Pisac Hebrejima, u 26. retku 10. poglavlja pokazuje da nema žrtve nakon primanja znanja istine (evandjelja) i da stoga kršćani nisu mogli odbiti povjerenje koje su imali, a koje je proizvod vjere (evandjelje) (Heb 10:35), budući da bi, nakon izvršavanja volje Božje (koja treba vjerovati u Krista), trebali imati strpljenja da postignu obećanje (Heb 10:36; 1. Ivan 3:24).

Nakon citiranja Habakuka, pisac Hebrejima nastavlja govoriti o onima koji su živjeli s vjerom (Heb 10,38), to jest ljudima poput Abrahama koji su bili opravdani vjerom koja se trebala očitovati “Sad, dok je Sveto pismo predviđalo da će Bog opravdati pogane vjerom, prvo je navijestio evandjelje Abrahamu, rekavši:” Svi će narodi biti blagoslovljeni u vama “(Gal 3,8).

Bogu je sve moguće

Abraham je bio opravdan jer je vjerovao da će Bog pružiti Sjeme, nešto nemoguće u njegovim očima, baš kao što to u očima ljudi Bog opravdava zle “Eto, obećanja su data Abrahamu i njegovim potomcima. Ne kaže: I potomstvu, kao što govori o mnogima, već kao jednom: I potomstvu vašem, a to je Krist “(Gal 3,16).

Krist je čvrst temelj onoga što se očekuje i dokaz onoga što se ne vidi. „E sad, vjera je čvrst temelj onoga čemu smo se nadali i dokaz onoga što se nije vidjelo. Jer su njime drevni ljudi dobili svjedočanstvo “(Heb 11,1-2), jer pravednici žive i primaju svjedočanstvo da je ugodio Bogu po Kristu (Tit 3,7).

Riječ koju je Abraham čuo proizvela je patrijarhovo vjerovanje, jer „Ali što piše? Riječ je s vama, u vašim ustima i u vašem srcu; ovo je riječ vjere koju propovijedamo ...” (Rim 10,8), budući da “Tako da je vjera slušanjem, a slušanje riječju Božjom” (Rim 10,17). Bez čuvanja riječi koja dolazi od Boga, nikada ne bi bilo čovjekova pouzdanja u Boga.

Element koji daje opravdanje je Kristova riječ, jer ona sadrži Božju snagu koja omogućuje opravdanje zlih „Znati: Ako priznate ustima Gospodina Isusa i vjerujete u svom srcu da ga je Bog uskrsnuo, bit ćete spašeni. Budući da se srcem vjeruje u pravednost, a ustima se ispovijeda za spasenje “(Rim 10,9-10).

Kad čovjek čuje evanđelje i povjeruje, prima moć spasenja (Rim 1,16; Ivan 1,12) i otkriva opravdanje, jer iz smrti prelazi u život jer je vjerovao u vjeru (Rim 1,17). Kroz evanđelje čovjek postaje djetetom Božjim „Jer, svi ste vi djeca Božja po vjeri u Krista Isusa“ (Gal 3,26; Ivan 1,12).

Snaga boga

Zašto je apostol Pavao imao hrabrosti tvrditi da Bog čini ono što je sam zabranio izraelskim sucima? Jer nisu imali potrebnu moć! Da bismo učinili pravednu nepravednost, potrebno je imati istu snagu koju je Isus pokazao u ozdravljenju paralitičara nakon što je oprostio grijeh.

„Sad kad znate da Sin Čovječji ima moć nad zemljom da oprašta grijeh (rekao je paralitiku), kažem vam, ustanite,

uzmite svoj krevet i idite kući“(Lk 5 : 24).

Opravdanje vjere je Božja snaga “... da bismo se mogli opravdati vjerom” (Gal 3,24), jer kad čovjek vjeruje da je kršten u Kristovoj smrti (Gal 3,27), to jest, uzima svoj vlastiti križ, umire i pokopava se “Ili ne znate da su svi koji su bili kršteni u Isusu Kristu kršteni u njegovoj smrti?” (Rim 6,3). Sad je onaj ko je mrtav i opravdan u grijehu! (Rim 6,7)

Ali, svi koji vjeruju i umiru s Kristom, također priznaju Krista prema onome što su čuli i naučili „Budući da se srcem vjeruje u pravednost, a ustima se ispovijeda za spasenje “(Rim 10,9-10).

Sada je onaj koji ispovijeda Krista zato što je, osim što je kršten u Kristu, već obukao Krista. Ispovijed je plod usana koji proizvodi samo one koji su povezani sa stvarnom Oliveirom „Jer koliko ste bili (kršteni) u Kristu, zaodjenuli ste se u Krista“ (Gal 3,27); „Stoga, prinosimo uvijek žrtvu hvale Bogu, to jest plod usana koje priznaju njegovo ime“ (Heb 13,15); „Ja sam loza, vi ste grane; tko je u meni i ja u njemu, on donosi mnogo ploda; jer bez mene ne možete učiniti ništa (...) Otac moj se proslavio u tome što ste urodili plodom; i tako ćete biti moji učenici “(Ivan 15: 6, 8).

Svjedočanstvo da Bog daje tom čovjeku samo pada na one koji su se nakon pokopa obukli u Krista, odnosno samo oni koji su već uskrsnuli s Kristom proglašeni su pravednicima pred Bogom. Samo su oni koji su generirani nanovo, tj. Koji žive kroz vjeru (evanđelje) neposredno pred Bogom „Pravednici će živjeti od vjere “(Hc 2,4).

Pravednici će živjeti od vjere, tj. Vjere koja se trebala očitovati i koju mi sada propovijedamo (Rim 10,8). Svatko tko je uskrsnuo s Kristom je zato što živi od vjere, a prorok Habakuk svjedoči da su oni koji žive od vjere pravedni.

Stoga, svatko tko ne vjeruje vlastitim postupcima, ali počiva u Bogu koji opravdava, njegovo mu se vjerovanje pripisuje kao

pravda "Ali onome tko ne vježba, a vjeruje u onoga koji opravdava zle, vjera mu se pripisuje kao pravednost" (Rim 4,5); „I povjerovao je u Jahvu i naplatio mu pravednost “(Post 15: 6), jer vjerujući da je čovjek sukladan Kristu u svojoj smrti i uskrsnuo snagom Božjom, novi čovjek je stvoren a od Boga proglašen pravednikom.

Riječ Gospodnja je vjera koja se očitovala i svi koji u nju vjeruju neće se zbuniti „Kao što je napisano: Evo, postavljam na Sion kamen spoticanja i stijenu skandala; I svatko tko u to vjeruje neće se zbuniti “ (Rim 9,33), to jest u evanđelju, koje je sila Božja, otkriva se Božja pravednost, koja je vjere (evanđelje) u vjeri (vjerujući) (Rim 1, 1: 16-17).

Pravednici će živjeti na Kristu, jer svaka riječ koja izlazi iz Božjih usta živjet će čovjek, tj. Bez Krista, koji je živi kruh koji je sišao s neba, čovjek nema života u sebi (Ivan 3:36; Ivan 5:24; Mt 4: 4; Heb 2: 4).